

<http://www.wijkginderbroek.be>

Wijkkrantje september 2016

In kleur www.wijkginderbroek.be

Oud-papier
2016

24 september
22 oktober
26 november
24 december

Zaterdag 24 september

**Onze herfst-
papierslag**

De glimlach van een vrijwilliger: elke dinsdagvoormiddag.

Een droevige herfstverjaardag ...

10 jaar geleden ... op 21 september 2006 overleed Tony Motmans na een ongeval bij het ophalen van oud-papier in de wijk.

‘Papieractie zaterdag 16 september’ zo stond het in het Wijkkrantje.

De wijk zal die datum nooit vergeten.

Zoals gewoonlijk vertrokken die dag twee bestelwagens op papierronde, elk met een ploeg vrijwilligers.

Ook Tony was van de partij, zoals altijd kon op hem rekenen.

Hij zat achteraan in de wagen om het papier aan te nemen dat de anderen aangaven.

Rond half elf viel Tony uit de wagen. Hij kwam heel ongelukkig met zijn hoofd op de weg terecht. Hoewel er geen schrammetje te zien was, lag hij bewusteloos op de grond. Toen vreesde men al het ergste. Hij werd meteen naar het ziekenhuis van Geel overgebracht.

Vijf dagen lag Tony op de intensive, altijd in de hoop dat het beter zou worden. Hij lag er net alsof hij thuis in een zetel een dutje deed.

Je zou gezegd hebben: ‘Tony, kom, sta op, ’t is tijd.’

Maar intussen verloor hij de strijd om zijn leven.

Hij overleed op 21 september 2006 ...

Op woensdag 27 september hebben de wijk en de vrijwilligers, samen met de familie, gezamenlijk afscheid genomen van Tony.

De ophalingen moesten vanaf toen zonder hem gebeuren.

Tony was in Hasselt geboren op 21 januari 1939. In het begin van de jaren 90 was hij met zijn echtgenote Julienne in Ginderbroek komen wonen. Ze hadden een dochter Jill die met Erik getrouwd was. Beide jonge mensen schonken hun ouders de kleindochter Lisa, hun oogappel.

Na zijn pensionering bij Daf in Eindhoven genoot hij met volle teugen van zijn vrije tijd.

Hij werd onder meer lid van verschillende petanqueclubs.

Ook in de wijkwerking van Ginderbroek werd hij een gewaardeerde medewerker. Hij was een trouw lid van de papierploeg en wanneer er klusjes moesten opgeknapt worden, zoals bij de opbouw van het Kersthuis, was hij steeds van de partij.

Enkele weken na zijn overlijden heeft het wijkcomité alle vrijwilligers samen geroepen. De voorzitter gaf een relaas over de vele contacten die het wijkcomité met de familie van Tony heeft gehad en dat het wijkcomité al het mogelijke zal doen om zijn vrouw Julienne bij te staan.

Op de vergadering werd nogmaals gesproken over het statuut van een vrijwilliger, de veiligheid bij de ophaling en de verzekering die het comité heeft afgesloten.

De groep vrijwilligers besloot de papieracties verder te zetten.

Tony tijdens zijn laatste wijkreis, in de oude bottelkelder van het cider-bedrijf Ruwet te Borgloon.

Zondag 9 oktober

Samana (Ziekenzorg) Ginderbroek

Het zal nog even wennen zijn aan de nieuwe naam Samana (Samen mana of samen levenskracht) in plaats van de oude benaming Ziekenzorg.

Bij de 'Dag van de Chronische Zieken' op zondag 9 oktober schenken Samana Ginderbroek en de wijk opnieuw een gratis ontbijt of een fruitkorf aan al de ingeschreven chronische zieken. Op die dag zullen de ziekenbezoeksters het ontbijt of de fruitkorf ronddragen.

Wie nog niet is ingeschreven, meldt zich zo vlug mogelijk aan bij Adrienne Meeus, Oude Molenstraat 36, tel. 014/31.46.18.

Iemand van de ziekenbezoeksters van de wijk brengt je dan graag een bezoekje.

De ziekenbezoeksters timmeren al jarenlang door hun contacten aan een weg die de afzondering doorbreekt, want ziek zijn maakt de mensen vooral eenzaam.

Bij de vorige keer zat Vic Snoekx uit de Hoogstraat vol bewondering te kijken naar de ontbijtdoos vol met broodjes, toespies en een drankje.

*Molse Poëziewedstrijd
2016*

Blik op de hemel

*Met mijn hoofd omhoog
Staar ik de hemel aan.*

*Ik zwaai even naar de hemel,
naar de hemel boven ons.*

*Naar de mensen die een nieuw leven
zijn gestart,*

hoog boven hun vertrouwde plek.

Wat zouden ze aan het doen zijn?

Zwaaien ze terug?

Of zitten ze even in de bingoclub?

*Misschien is er wel geen hemel,
misschien is er helemaal niets ...*

Lene Thijs, Hoogstraat

Donderdag 20 oktober

Seniorenfeest

Het wijkcomité nodigt alle senioren van de wijk uit, ook die er lang gewoond hebben. Met hun partner zijn ze welkom op hun jaarlijks feest op donderdag (Opgelet, het is wel degelijk donderdag!) 20 oktober in het Chirolokaal aan de Martelarenstraat.

Zoals steeds staat het wijkcomité garant voor een gezellige namiddag. Kom dus zeker meegenieten van het overheerlijke feestmaal, de aanstekelijke optredens van een bekend artiest en een gratis tombola.

We starten om 15.30 uur (deuren open om 15.00 uur) met een koffie of thee en een stuk taart, meteen gevolgd door het eerste gedeelte van het showprogramma met Riko. Het is een vast gegeven dat er een optreden van een artiest is, die zorgt voor de muzikale en humoristische sfeer voor en na het feestmaal.

Rond 17.00 uur kun je genieten van een lekker feestmaal.

Rond 19.30 uur volgt een gratis tombola, waarna de senioren-namiddag eindigt met stemmige muziek en een laatste babbeltje.

Als je vervoer wenst, moet je dat bij de inschrijving meedelen.

Dankzij de papierophalingen kunnen we de toegangsprijs beperken tot 12 euro voor het feest met artiesten en tombola. All-in.

Woensdag 19 oktober: vrijwilligers voor het klaar zetten van de zaal:

- 10.00 uur voor de mannen: tafels, stoelen en de zaal
- 14.00 uur voor de vrouwen: de tafels dekken

Wij vragen nog vrijwilligers om op donderdag 20 okt. in de zaal te helpen:

- Van 15.30 uur tot 18.00 uur om op te dienen
- Van 18.00 uur tot 20.30 uur om te tappen

Wie mee wil feesten, kan zich inschrijven door onderstaand inschrijvingsstrookje in te vullen.

Ten laatste **zaterdag 16 oktober** afgeven bij Louis Van Baelen, Ginderbroek 38, telef. 014.310609.

Riko Animo

✂ ... **Inschrijving Seniorenfeest: 20 oktober**

Naam en adres:

.....
.....
.....

Te betalen som

12 euro x ... = euro

Mols Overleg Nucleair Afval vzw

MONA of het Mols Overleg Nucleair Afval is een vzw dat in 2000 werd opgericht om de berging van radioactief afval in onze streek op te volgen.

MONA fungeert als een lokaal overlegplatform en geeft aan de Molse bevolking een stem over de berging van nucleair afval.

Om haar doelstellingen en werking te promoten, wil MONA samenwerken met Molse verenigingen. Als een vereniging MONA en haar werking promoot, steunt MONA de vereniging. Het bedrag staat in verhouding tot de mate waarin MONA haar werking kan voorstellen.

Onze wijk wil MONA promoten door een viertal personen uit Ginderbroek te interviewen die in SCK, Belgoprocess of ander nucleair bedrijf werken of gewerkt hebben.

André Van Rooy (°1933) uit de Hooistraat werkte van 1965 tot 1987 in Eurochemic

In 1957 richtte een internationaal consortium van dertien OESO-landen 'Eurochemic' op. Het werd een opwerkingsfabriek om met behulp van chemische processen van gebruikte kernbrandstof nieuwe kernbrandstof te maken.

Iedereen herinnert zich nog de aankomst van verglaasd hoogradioactief in het station van Mol, waar het met een vrachtwagen verder moest vervoerd worden naar Eurochemic, later naar Belgoprocess. En de actievoerders die probeerden het vertrek te beletten.

Die afvalcontainers werden in het nucleaire bedrijf meteen in waterbakken van 11 meter diep gestockeerd.

Koning Boudewijn kwam persoonlijk in 1966 in Mol het bedrijf openen.

In dat jaar werd de postzegel 'Eurochemic Mol' uitgegeven. Ze droeg het logo dat was samengesteld uit dat van de atoomenergie en met het kolfje van de scheikunde.

Omwille van de concurrentie werd Eurochemic al na acht jaar gesloten. België besloot die activiteiten verder te zetten in Belgoprocess.

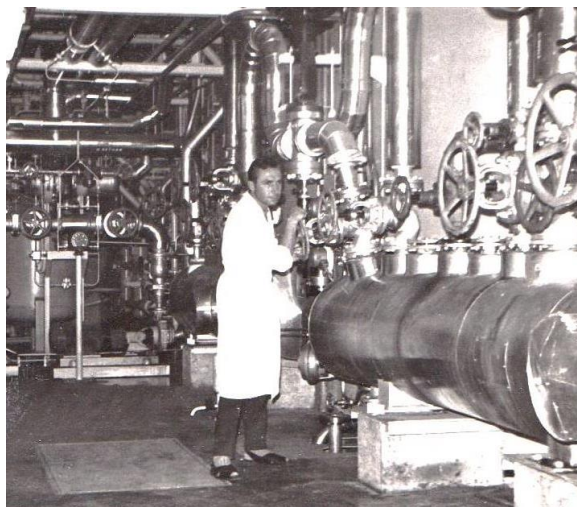
De site van Eurochemic is ondertussen al volledig ontmanteld.

André was een van de 300 operatoren en werknemers in Eurochemic. 'Bij ons werk', legde André uit, 'stond de veiligheid van het personeel en van de omgeving steeds voorop. Er heerste een veiligheidscultuur, die ons geregeld attent maakte op de risico's van je eigen gedrag.'

Alle activiteiten in Eurochemic hadden een dubbele veiligheid: een automatische en een handmatige.

'Hoe eenvoudig ook, zoals het dichtdraaien van een kraan', zei André, 'telkens moesten we alle veiligheidsvoorschriften strikt nakomen.'

Iedereen droeg een badge met naam en foto, en ook een dosimeter die men maandelijks moest binnen leveren.

André bij het paneel met de automatische besturing en daarnaast waar alles met de hand moest bediend worden.

De ploeg die naar een 'cel met een stralingsveld' ging, moest eerst in een zogenaamde voorgeborchte of een overgangssas. Daar kleedden de operatoren zich volledig om: ander ondergoed, werkpak, een plastic overall, soms een overdrukpak met masker of een loden voorschoot. 'Wanneer we naar de 'cel' gingen, waren we steeds vergezeld door een operator die de straling van de omgeving mat. Bij het na buiten gaan van de 'cel', volgden we dezelfde rituelen.'

Dit is de werkplaats waar de opdrachten werden bekendgemaakt en voorbereid. De operator met zijn telescopische stralingsmeter is al opgeroepen.

'Maximum mochten we maar 2 uur in de voormiddag en 2 uur in de namiddag in onze 'werkcel' blijven. Ook wekelijks en jaarlijks mochten een aantal vastgestelde uren niet overschreden worden. We stonden steeds in dezelfde ploeg, zodat we goed op elkaar waren ingespeeld.'

Omdat in Eurochemic dertien nationaliteiten werkten, was het Engels als voertaal ingevoerd. De eerste twee jaar mochten alle werknemers 2 uur per dag les volgen in de Engelse taal.

‘We hadden bij ons werk nooit het gevoel van onveiligheid’, vertelde André, ‘ik had zelfs de indruk dat het bij Eurochemic veiliger was dan in de glasfabriek van Gompel waar ik voorheen werkte.’

Bij de opheffing van Eurochemic in 1979 kreeg iedereen zijn ontslag, maar de Belgische werknemers werden meteen weer aangenomen in het pas opgestarte bedrijf Belgoprocess.

Bij Belgoprocess wordt heden het laagradioactief afval van België tijdelijk opgeslagen in afwachting van een definitieve berging. De plannen voor die berging worden uitgetekend door NIRAS, dit in samenwerking met de vrijwilligers van MONA (Mol) en STORA (Dessel).

André leest met veel aandacht de driemaandelijkse magazines van Mona. Hij vindt het heel belangrijk dat de bevolking van Mol weet heeft van hoe het nucleair afval opgeborgen wordt en van hoe de maximale veiligheid voor de mensen uit de streek en het milieu kan gewaarborgd worden.

* * * * *

Mut er nog zaand!

Het is een theaterstuk dat door vijf Molse toneelverenigingen in de week van 15 oktober wordt opgevoerd.

Het was Mil Kinnaer uit de Oude Molenstraat die het stuk van Trudo Groffi bewerkte tot ‘Mut er nog zaand!’

Zjev Coomans (met ringbaard) voert de algemene regie en Mil Kinnaer is de scenarioschrijver.

Ruilbib Ginderbroek, Hoogstraat 96, 2400 Mol

Tijdens de vakantie verlegde Ruilbib Ginderbroek letterlijk haar grenzen.

In Ljubljana, Slovenië leerden we 5 jaar geleden het project “Library under the tree tops” kennen.

Deze zomer mochten we er nog eens van genieten.

Dankzij een heleboel vrijwilligers en de steun van uitgeverijen, boekhandels en overheidsinstanties kan deze reizende bibliotheek op verschillende plaatsen in de stad tijdens de zomermomenten leesmomentjes bieden aan voorbijgangers.

De boeken moeten ter plaatse blijven. Een boek uitlezen is dus iets moeilijker. Daarvoor moet je naar de boekhandel of de bib.

Van leespromotie gesproken ☺

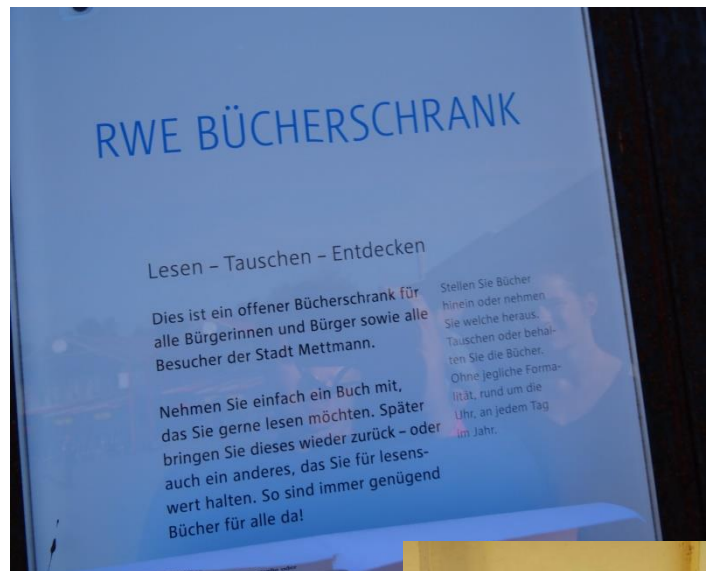
Een mooi initiatief dat een lang leven beschoren is, zo blijkt, want het ontstond in 2004.

Het park krijgt er dankzij de verschillende boekenkastjes alvast een punt bij voor sfeer en gezelligheid. Het aanbod richt zich zowel tot

volwassenen als kinderen. Enkel Engelstalig. Er worden zelfs stoeltjes en zitmatjes voorzien.

Ook in Mettmann, Duitsland troffen we toevallig een zwerfbibje aan. Zij hanteren het principe van de Ruilbib: je ruilt een boek voor een ander of brengt het gelezen boek terug.

Zelfs in Tsjechië merkte de dochter een zwervbibliotheek op aan het station.

Hij ziet er helaas geplunderd uit en heeft wat nood aan orde.

Abnormaal lijkt dit niet te zijn. Jammer genoeg ook wel een beetje gekend bij ons, want ook in onze Ruilbib moeten we wel eens orde scheppen.

De zomermaanden leken alvast een ideaal moment om een opruimactie in de boekenkast te houden bij de Ginderbroekenaars.

Er kwamen heel wat dozen binnen, vooral met jeugdboeken. Ook aan kookboeken geen gebrek.

De romans voor volwassenen staan eerder op een laag pitje.

Kom regelmatig langs om een kijkje te nemen!

Facebook: Ruilbib Ginderbroek

Frans en Marie Velo, één van de koppels van fietsclub Metalen Van Hees

Deel 1 - De voorbereiding

Je zou het een 'doordeweekse' zondag kunnen noemen, die zondagochtend in augustus. Een beetje wolken, een zon die tracht wat licht in de duisternis te brengen en die het grijze waas van de spinnenwebben van de dauw, die zweven over het gras, tracht te verdampen.

Frans gaat naar wekelijkse gewoonte, aanschuiven bij de bakker. Soms wordt hij onmiddellijk geholpen, soms kan hij buiten achteraan aansluiten aan de lange rij 'broodjeshalers'.

"Het valt toch op dat op zondag er meer mannen dan vrouwen de ochtendstond in de mond hebben (toch voor het halen van de broodjes en koffiekoeken)", bedenkt Frans zich bij het zien van het voornamelijk mannelijk gezelschap bij de bakker.

Deze ochtend is niet een ochtend als anders.

Wie komen daar vlak na hem aan? Mil en Danny en wel al aangekleed in de hemelsblauwe wielersuitrusting van Metalen Van Hees.

"Dat moet de eerste keer zijn dat ik voor die mannen binnen ben!" gniffelt Frans tegen zichzelf.

"Amai", spreekt Frans hen aan, "jullie zijn al klaar en het is nog meer dan een uur eer we vertrekken."

"Ik had al op mijn fiets moeten zitten!" grommelt Mil, "maar ik moest inspringen om brood te halen. Is dat hier altijd zo'n lange rij? Schiet dat hier snel op? Hebben die allemaal veel nodig?" ratelt Mil verder.

Gelukkig gaat het inderdaad snel vooruit omdat er vele vrouwelijke helpende handen achter de toog staan.

En weg zijn Danny en Mil. Snel naar huis om vervolgens hun ijzeren paard te geselen in de opwarming die zij nodig hebben om aan de start te komen om 9 uur.

Frans zelf kuiert in de eerste echte zonnestralen rustig naar huis, eet samen met Marie (zijn vrouw) de nog warme croissants op en samen

genieten ze van de fluitende vogeltjes in hun tuintje. Frans kijkt nog even de voetbaluitslagen na in de Zondag en na een laatste tasje koffie, ruimt Frans de tafel af om zich vervolgens klaar te maken voor de fietstocht

“Oei, bijna onze 2 x 2 euro vergeten voor de koffie van 10 uur bij de eerste tussenstop. De 2 x 5 euro voor de ‘afterparty’ in De Polder, die liggen al van vorige week klaar!” grinnikt Frans.

“Marie, neem jij nog wat geld voor de koffie, dan zal ik de fietsen uit de garage klaarzetten, zodat we kunnen vertrekken!” spoort Frans Marie aan om klaar te zijn.

8.53 u. Marie en Frans zitten net op hun velo met kromme ‘gedon’, meer dan een uur later dan de trekkers van de A-ploeg, maar eigenlijk zijn ze allen samen op weg naar Peerdskerkhof voor hun zondagvoormiddagtochtje met de wielclub van Metalen Van Hees.

Frans, Marie en de rest van de B-ploeg maken een uitstapje van +/- 60 km verdeeld over een tochtje voor (telkens iets na 10 uur) en na de koffie. De A-ploeg doen wat kilometers meer, aan een wat hogere snelheid maar wel zonder een pauze (tenzij om één van de natuurlijke behoeftes tot haar recht te laten komen).

Wie durft het aan om met ons mee te fietsen in de A- of de B-ploeg?

Getekend:

Frans en Marie

Dag bruingebrande

Ginderbroekskes en -rokskes

Joepie, de school is terug begonnen ... Bah, het is weer school ... Kies zelf maar wat bij jou past! Eén ding is zeker: het is leuk om weer met je hobby te starten.

Wat doe jij? Of begin je dit jaar misschien met iets nieuws? Je mag het ons zeker laten weten.

Tobias uit de Hoogstraat is een veldcrosser. Zijn foto en verhaal prijken in een vorig Wijkkrantje en die leverden hem een shirt op met een zelfgekozen print.

Als ook jij een super persoonlijk T-shirt wil winnen, stuur ons je verhaal, een foto, een tekening, ... Alles wat van jou komt, is top!

Naar Tinne_vansand@telenet.be.

Of post ze in Korenbloemenstraat 21

In Ginderbroek woont niet alleen crosstalent. Wij hebben ook een hele schare dansers!

De Mad Hatters zijn een danscompagnie uit Mol, onder leiding van Cleo Van Lommel. De compagnie bestaat uit vier wedstrijdgroepen van verschillende leeftijden, waar ook vier Ginderbroekse meisjes uit de Tiendenstraat en de Hoogstraat in dansen: Lene danst bij de Mad Hatters Kids, Jolien en Klara bij Mad Hatters Reborn en Kimberly bij Mad Hatters Proceed.

Wij waren benieuwd en interviewden hen over hun favoriete sport.

1. Hoe kwam je bij de Mad Hadders terecht?

Jolien - *Cleo was enkele jaren geleden danslerares bij dansschool Steppin'out en heeft toen aan enkele mensen gevraagd of zij het zagen zitten om mee een wedstrijdgroep op te richten. Ik heb meegedaan met de auditie en dans nu nog altijd bij de Mad Hadders.*

Kimberly - *Mijn zus danste bij de Hatters en dat wilde ik ook heel graag doen. De eerste keer was ik niet door de auditie, maar ik heb volgehouden en ben nu ook een Mad Hatter.*

Klara - *Nadat ik gestopt was met ritmische gymnastiek, zocht ik een andere leuke sport. Zo ben ik beginnen te dansen. Toen ik zag dat de Mad Hatters audities organiseerden, schreef ik me in. De eerste keer dat ik auditie deed, twijfelde ik om bij dit team te gaan en deed ik dit uiteindelijk niet. De tweede keer twijfelde ik niet meer en heb een goede beslissing gemaakt. Sindsdien kan ik me een echte Mad Hatter noemen.*

Lene - *Via een flyer las ik dat er een auditie was voor een hiptop-team. Zo ben ik bij de Mad Hatters terechtgekomen.*

2. Wat vind je zo leuk aan hiphop?

Lene - *Hiphop dansen is heel energiek. Er zijn veel verschillende pasjes en het is dus meer afwisselend dan bij voorbeeld ballet.*

Jolien - *Ik vind dat je in hiphop je frustraties en emoties kwijt kan. Ik vind hiphop ook een heel leuke dansstijl.*

Kimberly - *Hiphop is voor mij een soort uitlaatklep omdat ik veel energie heb. Die moet ik ergens kwijt kunnen. Daarom vind ik hiphop zo leuk. De hiphopstijl van Cleo vind ik toch nog iets anders dan de gewone hiphop dansen. Het heeft iets extra's.*

Klara - *Ik vind het leuk dat je op verschillende manieren hiphop kan dansen. Je kan bijvoorbeeld krachtig, groot en los dansen. Er zijn ook verschillende stijlen hiphop. Zo heb je lyrical, popping, girly en nog vele andere.*

Je kan ook je eigen stijl in hiphop verwerken. Dat vind ik ook leuk omdat je er dan iets van jezelf van kan maken.

3. Volg je nog andere dansstijlen?

Klara - *Ja, ik volg ook nog tapdans, moderne dans, ballet en ik dans ook de spitzen. Deze dansstijlen vind ik trouwens ook heel leuk. Soms volg ik ook nog workshops hiphop.*

Lene - *Ik volgde dit jaar ook tapdans, ballet en spitzen.*

